

5. Het vijfde middel is eraan ontleend dat de Commissie, gezien de geldende wet- en regelgeving en hun praktische toepassing, artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-overeenkomst onjuist heeft aangewend op onderlinge afstemming over toeslagen voor luchtvrachtdiensten naar en van bepaalde landen, en dat de boetevermindering die in dit verband werd toegepast, willekeurig en ondeugdelijk was. Verzoekster voert voorts aan dat de motivering van de Commissie aangaande bepaalde jurisdicties in ieder geval kennelijk ontoereikend was.
6. Het zesde middel is eraan ontleend dat de Commissie ten onrechte tot de slotsom is gekomen dat verzoekster heeft deelgenomen aan een inbreuk met betrekking tot het (niet) betalen van commissie over toeslagen.
7. Het zevende middel is eraan ontleend dat de Commissie in het besluit bij de vaststelling van de geldboete ten onrechte is uitgegaan van de „waarde van de verkopen”. Volgens verzoekster had zij enkel uit mogen gaan van de uit de toeslagen voortvloeiende inkomsten en had zij omzet uit inkomende vluchten naar de EU/EER buiten beschouwing moeten laten.
8. Het achtste middel is eraan ontleend dat de Commissie ten onrechte tot de slotsom is gekomen dat verzoekster de negende clementieaanvrager was en dus recht had op een boeteverlaging van slechts 10 %, hoewel verzoekster in feite de eerste was die na de immuniteitsverzoeker een clementieaanvraag indiende en significante toegevoegde waarde had.
9. Het negende middel is eraan ontleend dat de Commissie de aanvangsdatum van verzoeksters inbreuk onjuist heeft vastgesteld. Volgens verzoekster was pas vanaf oktober 2001 sprake van een inbreuk en kan een eerdere aanvangsdatum met het aangevoerde bewijs niet rechtens genoegzaam worden bewezen.

Beroep ingesteld op 30 mei 2017 — Deutsche Lufthansa e.a./Commissie

(Zaak T-342/17)

(2017/C 239/75)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Deutsche Lufthansa AG (Keulen, Duitsland), Lufthansa Cargo AG (Frankfurt am Main, Duitsland), Swiss International Air Lines AG (Bazel, Zwitserland) (vertegenwoordiger: S. Völcker, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit C(2017) 1742 final van de Commissie van 17 maart 2017 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak AT.39258 — Luchtvracht) nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten, waaronder de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters vijf middelen aan.

1. Het eerste middel is eraan ontleend het bestreden besluit lijdt aan een ontoereikende motivering, aangezien de geografische omvang van de inbreuk noch in het dispositief noch in de motivering eenduidig is vastgesteld.
2. Het tweede middel is eraan ontleend dat het bestreden besluit artikel 11 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer heeft geschonden omdat het steunt op contacten tussen concurrenten die hebben plaatsgevonden in Zwitserland en die voornamelijk invloed hadden op luchtvrachtransport tussen Zwitserland en derde landen.
3. Het derde middel is eraan ontleend dat met het bestreden besluit het verbod van terugwerkende kracht is geschonden door te steunen op contacten die plaatsvonden voordat verordening 1/2003 ⁽¹⁾ in werking trad en die alleen invloed hadden op routes buiten de EER.

4. Het vierde middel is eraan ontleend dat het bestreden besluit artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer heeft geschonden door zonder behoorlijk onderzoek contacten die buiten de EER hebben plaatsgevonden, alsmede contacten met betrekking tot de WOW-alliantie (een alliantie van Japan Airlines Cargo, Lufthansa Cargo, SAS Cargo en Singapore Airlines Cargo), alsmede contacten met betrekking tot de betaling van commissie over toeslagen, aan te merken als onderdelen van dezelfde enkele en voortdurende inbreuk die ook contacten tussen concurrenten op directieniveau omvat.
5. Het vijfde middel is eraan ontleend dat het bestreden besluit artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst heeft geschonden voor zover het uitgaat van de opvatting dat contacten tussen concurrenten die plaatsvonden buiten de EER schendingen van artikel 101 VWEU of artikel 53 van de EER-Overeenkomst vormen. Volgens verzoeksters beperken overeenkomsten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot naar de EER inkomend vrachtvervoer de mededinging binnen de EER niet, en hebben zij evenmin invloed op de handel tussen de lidstaten. Bovendien wordt volgens verzoekster in het bestreden besluit het verkeerde rechtskader toegepast om te bepalen of overheidsinmenging in de rechtsordes van een aantal hier relevante landen toepassing van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst uitsluit.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

Beroep ingesteld op 31 mei 2017 — Cathay Pacific Airways/Commissie

(Zaak T-343/17)

(2017/C 239/76)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Cathay Pacific Airways Ltd (Hongkong, China) (vertegenwoordigers: R. Kreisberger en N. Grubeck, barristers, M. Rees, solicitor, en E. Estellon, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de in artikel 1, leden 1 tot 4, van besluit C(2017) 1742 final van de Commissie van 17 maart 2017 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak AT.39258 — Luchtvracht) opgenomen vaststellingen van een inbreuken nietig verklaren, voor zover deze vaststellingen verzoekster betreffen;
- artikel 3 van het bestreden besluit nietig verklaren voor zover verzoekster daarin een geldboete van 57 120 000 EUR wordt opgelegd, of, subsidiair, het bedrag van de geldboete verlagen, en
- de Commissie verwijzen in de door verzoekster voor dit beroep gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster zeven middelen aan.

1. Het eerste middel is eraan ontleend dat de Commissie de feiten en/of het recht heeft geschonden en/of niet aan de relevante bewijsstandaard heeft voldaan, door verzoekster op te nemen in artikel 1, leden 1 en 4, van het dispositief van het bestreden besluit alsook door vast te stellen dat verzoekster heeft deelgenomen aan de vermeende enkele en voortdurende inbreuk.
  - Verzoekster voert aan dat er geen rechtsgrondslag is om haar de inbreuken binnen Europa aan te rekenen.
  - Verzoekster stelt voorts dat de beschikbare feiten niet toereikend zijn om haar de inbreuken binnen Europa aan te rekenen.
  - Verzoekster beweert voorts dat de Commissie haar verdedigingsrechten heeft geschonden door zich te baseren op nieuwe gronden.